

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., a.s.** so sídlom D., IČO: X. proti žalovanému: **Ing. F. J., nar. X.**, bytom D., **o zaplatenie 60 812,-- Sk s príslušenstvom**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. januára 2008, č.k.16Cb/5/2007-137, takto

r o z h o d o l:

Odvolanie žalovaného sa **o d m i e t a**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Žiline napadnutým rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 60 812,-- Sk s 19,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 23 999,-- Sk od 10. septembra 1995 do zaplatenia, 19,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 36 813,-- Sk od 29. februára 1996 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 2 432,-- Sk.

Rozhodol tak s odôvodnením, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 60 812,-- Sk (23 999,-- Sk + 36 813,-- Sk) voči žalovanému bol oprávnený tak po skutkovej ako aj právnej stránke. Žalobca nárok preukázal poistnou zmluvou z 27. mája 1993 spolu s príslušnými dodatkami k nej. Žalobcovi tak vzniklo právo na zaplatenie poistného do zániku poistenia (§ 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ku ktorému mohlo dôjsť najskôr 29. februára 1996. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1, 2, 4 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že žalobca predmetnú pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní a táto

bola uznaná a zaradená do tretej triedy. V rámci rozvrhového uznesenia však v konkurze uspokojená nebola. Keďže však v zmysle § 45 zákona č. 328/1991 Zb. je na takúto pohľadávku možné dať exekúciu už v dôsledku konkurzného konania, mal za to, že povinnosťou súdu bolo konanie zastaviť pre prekážku veci rozhodnutej, lebo môže nastať taký stav, že bude musieť zaplatiť dvojnásobnú sumu ako v skutočnosti dlhuje. K uplatneným úrokom z omeškania poukázal účinky vyhlásenia konkurzu s tým, že momentom vyhlásenia konkurzu právo disponovať s majetkom prešlo na správcu konkurznej podstaty a v predmetnom období potom nemohol byť v omeškani so splnením záväzku, lebo existovala zákonná prekážka, ktorá bránila disponovať s majetkom žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Odvolanie sa podáva do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 O.s.p.).

Napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručované do vlastných rúk na adresu uvedenú v žalobe D.. P. neúspešne žalovanému doručoval zásielku 29. januára 2008. Opakované opäť neúspešné doručovanie vykonal 30. januára 2008. V tento deň došlo k uloženiu zásielky na pošte. Zásielka bola doručená žalovanému 4. februára 2008 uložením doporučene podanej zásielky na pošte podľa § 47 ods. 2 O.s.p. Týmto dňom začala plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania. Posledným dňom lehoty bol utorok 19. februára 2008. Žalovaný podal odvolanie 27. februára 2008, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Odvolací súd listami z 11. marca 2008 a z 22. mája 2008 odoslanými žalovanému na adresu uvedenú v žalobe a v odvolaní (prvú zásielku prevzala manželka žalovaného a druhá sa vrátila s poznámkou pošty o neprevzatí zásielky v odbernej lehote) žiadal žalovaného oznámiť dôvod neprevzatia rozhodnutia vo veci samej v čase od 29. januára 2008 do 15. februára 2008. Na výzvu súdu žalovaný nereagoval, teda odvolací súd mal za to, že u žalovaného sa nevyskytla objektívna prekážka, pre ktorú nemohol rozsudok prevziať. K jeho doručeniu potom došlo dňa 4. februára 2008, i keď sa o tom adresát nedozvedel. Je pritom nerozhodné, že adresát zásielku prevzal 15. februára 2008.

K odvolaniu žalovaného odvolací súd poznamenáva, že ak na jednu a tú istú pohľadávku má veriteľ dva právne tituly, tak dlžník je povinný dlh zaplatiť len z jedného právneho dôvodu. Inak by veriteľ získal bezdôvodné plnenie, ktoré by bol povinný vrátiť (§ 451 Občianskeho zákonníka).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie ako oneskorene podané odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, má preto právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Keďže v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová